

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Κολόμπα τῆς Ἱρλανδίας Κτίτωρ τῆς Μονῆς Ἀϊόνα¹

† 9η Ἰουνίου 597

Καταγόμενος ἀπὸ βασιλικὴ γενιά, ὁ Ὅσιος Κολόμπα (Colum Cille), γεννήθηκε τὸ 521 στὴν Κομιτεία Ντόνεγκαλ τῆς Ἱρλανδίας.

Ἀρχικῶς ἡ μόρφωσίς του ἀνατέθηκε στὸν Ἅγιο Φιννιανὸ τοῦ Μοβιλ († Μνήμη: 10η Σεπτεμβρίου, † 579), ὁ ὁποῖος τὸν ἐχειροτόνησε Διάκονο, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐξῆσε στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Φιννιανοῦ τοῦ Κλονάρ († Μνήμη: 12η Δεκεμβρίου, † 549), ὅπου ὠλοκλήρωσε τὶς σπουδές του, ἐμβαθύνοντας κυρίως στὴν Ἁγία Γραφή, χωρὶς ὡστόσο νὰ περιφρονήσῃ τὴν ποιητικὴ τέχνη, στὴν ὁποία διέπρεπε.

Ἐκεῖ συνδέθηκε μὲ ἄλλους Ἁγίους τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, ὅπως τὸν Ἅγιο Κόμγκαλ († Μνήμη: 11η Μαΐου, † 601) καὶ τὸν Ἅγιο Κέννεθ († Μνήμη: 11η Ὀκτωβρίου, † 600), καὶ ἔτσι μετέβη νὰ ἐγκαταβιώσῃ, καθὼς φαίνεται, μαζί τους πλησίον στὸ Δουβλίνο, σὲ μία κοινότητα ἐρημιτῶν.

Μόλις χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, ἀνέλαβε τὸ κηρυγματικὸ ἔργο του, τὸ ὁποῖο συνέχισε ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη, διασχίζοντας τὴν Ἱρλανδία καὶ ιδρύοντας πολλές Μονές, οἱ ὁποῖες ἔγιναν κατόπιν ὀνομαστές, ἰδιαίτερα ἐκεῖνες τοῦ Ντέρρυ, τοῦ Ντάρρου καὶ τοῦ Κέλλς. Ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς τόπους, ὁ Ἅγιος προτιμοῦσε τὸ Ντέρρυ, ὅπου, ὅπως τὸ ἐτραγούδησε, «σὲ κάθε φύλλο βαλανιδιάς βλέπω νὰ στέκη ἓνας Ἄγγελος τοῦ οὐρανοῦ... ὅλα ἀποπνέουν ἐκεῖ τὴν εἰρήνην, ὅλα τὴν εὐφροσύνην...».

Κατὰ τὴν Σύνοδο τοῦ Τάιλτιου (563) λίγο ἔλειψε νὰ ἀφορισθῆ, ἐξ αἰτίας, ὅπως φαίνεται, μίας διχογνωμίας μετὸν Βασιλέα Ντή-αρμπδ· ἀπαλλάχθηκε ὁμως χάρις στὴν παρέμβασι τοῦ Ἁγίου Μπρένταν τοῦ Μπίρ, ὁ ὁποῖος ἔδωσε μαρτυρία, ὅτι εἶχε τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ². **Μὲ** τὴν προφητικὴ συμβουλὴ τοῦ τελευταίου, ὁ Κολόμπα ἀπεφάσισε ὡστόσο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ἐκπατρισθῆ γιὰ νὰ κηρύξῃ τὸν Χριστό, ὅπως ἔκαναν τόσοι Ἴρλανδοὶ Ἅγιοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

* * *

Τὴν νύκτα τῆς Πεντηκοστῆς, ἀποβιβάσθηκε μαζὶ μετὰ δώδεκα Μοναχοὺς μαθητὲς καὶ συγγενεῖς του στὴν νῆσο Ἀϊόνα, δυτικὰ τῆς Σκωτίας. **Τὸ** μικρὸ αὐτὸ νησὶ ποὺ τὸ δέρνουν οἱ ἄνεμοι καὶ τὰ λυσσασμένα κύματα, ἐπίπεδο καὶ χέρσο, ἀμμῶδες καὶ βραχῶδες, ἀνάμεσα στὴν χώρα τῶν Πικτῶν καὶ ἐκείνη τῶν Σκώτων, ἔμελλε πάρα ταῦτα νὰ γίνῃ, χάρις στὴν παρουσία τοῦ Ὁσίου, ἓνα ἀπὸ τὰ πλεόν ὀνομαστὰ κέντρα τοῦ Κελτικοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἄφου ὠργάνωσε ἐκεῖ τὸν Μοναχικὸ βίον, ὁ Ὁσιος Κολόμπα ἀνέλαβε τὸν εὐαγγελισμὸ τῶν Πικτῶν τοῦ Βορρᾶ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀκόμη ἄγριοι εἰδωλολάτρες. **Κ**ηρύττοντας μέσῳ ἐνὸς διερμηνέα καὶ περισσότερο ἀκόμη μετὰ τὴν δύναμι τῶν θαυμάτων του, κατήσχυνε τοὺς δρυῖδες (Κέλτες ἱερεῖς) τους. **Ὅ**ταν ἔφθασε στὸ ὄχυρὸ τοῦ Βασιλέως Μπροῦντε ἀνοίξε τις πύλες του μετὰ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. **Ὁ** ἡγεμὼν τὸν δέχθηκε μετὰ σεβασμὸ καί, ἐπικυρώνοντας τὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας τους στὴν Ἀϊόνα, ἔδειξε στὴν συνέχεια μεγάλο θαυμασμὸ στὸ πρόσωπό του.

Ἄκαταπόνητος στοὺς ἀσκητικούς του μόχθους, ὅπως καὶ στὶς ἀποστολικὲς περιοδεῖες, ὁ Ὁσιος ἱδρυσεν πολλὰ παραρτήματα τῆς Μονῆς του, τόσο στὴν Σκωτία ὅσο καὶ στὴν Ἴρλανδίᾳ³, καὶ ἐτοποθέτησε ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς μαθητὲς του· ἐξασφάλιζε ὁμως ὁ ἴδιος τὴν ἐπιστασία αὐτῆς τῆς μοναχικῆς πολιτείας μετὰ τὸ χάρισμα τῆς διορατικότητος καὶ τῆς προορατικότητος.

Ὅταν δὲν εὐρίσκετο στοὺς δρόμους, παρέμενε στὴν Μονή, ὅπου μεγάλο πλῆθος ἐπισκεπτῶν, ταπεινῆς ἢ εὐγενικῆς καταγωγῆς, προσήρχετο γιὰ νὰ θαυμάσῃ τις ἀρετὲς του καὶ νὰ λάβῃ τις συμβουλές του. **Γ**ονάτιζε ἐνώπιόν τους, ἔνιπτε τὰ πόδια τους καὶ κατόπιν τοὺς ἀσπάζετο μετὰ ἀγάπῃ.

Ἡ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Κολόμπα.
Ἀϊόνα, Ἴρλανδία.

Ὡς πατὴρ ὄλων, συνέπασχε στὰ δεινά τους· θεράπευε ἀρρώστους, ἀπο-

σοβοῦσε ἐπιδημίες μοιράζοντας ψωμί, τὸ ὁποῖο εἶχε εὐλογήσει, ἐξεδίωκε δαίμονες, ἐξασφάλιζε εὐνοϊκοὺς ἀνέμους στοὺς ναυτιλομένους, ἐρχόταν βοηθὸς στοὺς ἀγρότες, συμφιλίωνε τὰ χωρισμένα ζευγάρια, παρώτρυνε εἰς μετάνοιαν τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἐκλαιγε γιὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκλαιγαν οἱ ἴδιοι ἀρκετὰ γιὰ τοὺς ἑαυτοῦ των, καθ' ὅτι ἀπὸ ὅλες τὶς ἀρετές του, τὰ δάκρυά του ἦταν τὸ πλεόν εὐγλωττο κήρυγμα.

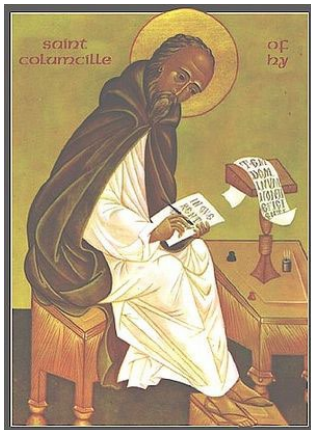
Ὁ βιογράφος του, Ἄνταμμαν, τὸν περιγράφει ὡς ἐξῆς:

«**Εἶ**χε ἀγγελικὴ ὄψι· ἦταν μία φύσις ἐκλεκτὴ· ἦταν λαμπρὸς στοὺς λόγους του, ἅγιος στὶς πράξεις του, μέγας στὶς συμβουλές του. **Δ**ὲν ἔχανε οὔτε λεπτό, πάντα προσευχόταν ἢ διάβαζε ἢ ἔγραφε· πάντα ἀπασχολημένος. **Ἔ**φερε δίχως ἀνάπαυλα τὸ βάρος νέων καὶ γερόντων. **Ἐ**νας καὶ μόνον ἀπὸ τοὺς ἄθλους του θὰ ξεπερνοῦσε τὶς δυνάμεις ἐνὸς ἀνθρώπου. **Κ**αὶ μέσα σὲ ὅλους τοὺς μόχθους του ἔδειχνε γεμᾶτος ἀγάπη γιὰ ὅλους, ἐμπλεως εἰρήνης καὶ υγείας, εὐθυμος ἀπὸ τὴν χαρὰ, ἢ ὁποῖα γεννοῦσε στὸ βάθος τῆς καρδιάς του τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».

Ἐχοντας ἐμβριθῶς κατακτήσει τὴν τέχνη τῆς πνευματικῆς διακρίσεως, γνώριζε πῶς νὰ δείχνεται ἀσυμβίβαστος ἀπέναντι στοὺς ἀμετανοήτους ἀμαρτωλοὺς, ἀλλὰ συγκαταβατικὸς ἀπέναντι σὲ ἄλλους. **Ἐ**τσι σὲ ἓναν κλέπτη, ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ ὑπεξαιρέση τὶς φώκιες τῆς Ἀδελφότητος, διέταξε νὰ τοῦ δοθῆ ὡς ποινὴ μερικὰ πρόβατα καὶ τὸν ἄφησε νὰ φύγη.

* * *

Παρά τὶς ἀποστολές του στοὺς Πίκτους, ὁ Ὅσιος Κολόμπα δὲν ἀμέλησε τοὺς συμπατριῶτες του Σκώτους, τοὺς ἐγκατεστημένους στὴν δυτικὴ Σκωτία. **Ἐ**χρῆσε τὸν Βασιλέα τους Ἀϊντὰν στὴν Αἰὶόνα (574), ἐγκαινιάσας ἔτσι τὴν Σκωτικὴ βασιλεία, καὶ μεσολάβησε στὸν ἀνώτατο Βασιλέα τῆς Ἰρλανδίας γιὰ νὰ ἐπιτύχη τὴν ἀνεξαρτησία τους.

Ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ κελλιοῦ του, ἐπικουροῦσε τοὺς ἡγεμόνες στὶς μάχες ποῦ ἔδιναν, τὶς ὁποῖες καὶ περιέγραφε λεπτομερῶς στοὺς Μοναχοὺς του. **Κ**αὶ ὅπως ἀναφέρεται, οἱ ἡγεμόνες τῆς ἐποχῆς δὲν ἔκαναν τίποτε δίχως νὰ συμβουλευθοῦν τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ.

* * *

Πέτρα, τὴν ὁποῖα χρησιμοποιοῦσε ὡς μαξιλάρι ὁ Ὅσιος Κολόμπα.

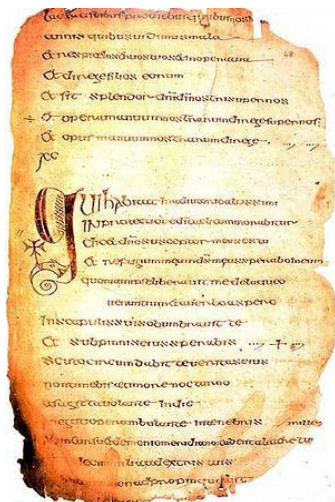
Μετὰ ἀπὸ τριάντα τέσσερα ἔτη ἀποστολικῶν μόχθων στὴν Σκωτία, ὁ Ὅσιος Κολόμπα, στὴν ἡλικία τῶν ἑβδομήντα πέντε ἐτῶν, εἰδοποιήθηκε ἀπὸ Ἄγγελο γιὰ τὴν ἐπικειμένη τελευτὴ του.

Μετέβη στὶς ἀποθήκες τῆς Μονῆς νὰ τὶς εὐλογήσῃ καὶ στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς τὸ γέρικο ἄσπρο ἄλογο τῶν Μοναχῶν ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος του καὶ ἀπέθεσε τὸ κεφάλι του στὸ στήθος του κλαίγοντας.

Ὁ Ὅσιος συμβούλευσε τοὺς μαθητὲς του νὰ διατηροῦν «ἀμοιβαία καὶ ὄχι ὑποκριτικὴ ἀγάπη ἐν εἰρήνῃ», καὶ κατόπιν ἄρχισε νὰ ἀντιγράφῃ ἓνα *Ψαλτήριο*. **Ὁ**ταν ἔφθασε στὸν στίχο «οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ» (Ψαλμ. λγ' 11), διέκοψε καὶ ὤρισε τὸν διάδοχό του γιὰ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ ἔργο αὐτό. **Κατὰ** τὰ μετάνυκτα ἔσπευσε στὴν Ἐκκλησία, ὅπου κατέρρευσε ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου. **Ὁ**ταν οἱ μαθητὲς του ἤλθαν νὰ τὸν σηκώσουν, ἔκανε ἓνα σημεῖο εὐλογίας καὶ ἐξέπνευσε.

* * *

Ἡ τιμὴ τοῦ Ὁσίου Κολόμπα ἐγνώρισε σημαντικὴ διάδοσι, ἐνῶ τιμᾶται ὡς Προστάτης τῆς Ἰρλανδίας, μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Πατρίκιο († Μνήμη: 17η Μαρτίου, † 461, βλ. *ἔδῶ*) καὶ τὴν Ἁγία Βριγίδα († Μνήμη: 1η Φεβρουαρίου).

Κείμενο ἀπὸ τὶς «Κατηγήσεις τοῦ Κολόμπα».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ἅγιος Αἰδᾶνος († Μνήμη: 31η Αὐγούστου. βλ. *ἔδῶ*) ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν Αἶονα γιὰ νὰ ιδρύσῃ τὴν Μονὴ τοῦ Λιντισφάρν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέλαβε τὸν εὐαγγελισμὸ τῆς Νορθουμβρίας, μὲ τὴν προστασία τοῦ Βασιλέως Ἁγίου Ὀσουάλδου († Μνήμη: 5η Αὐγούστου, † 642, βλ. *ἔδῶ*), ὁ ὁποῖος εἶχε περάσει ἓνα μέρος τοῦ χρόνου τῆς ἐξορίας του στὴν Αἶονα.

Μετὰ τὴν Σύνοδο τοῦ Οὐϊτμπυ (664), ὅπου ἐθριάμβευσε τὸ ρωμαϊκὸ ἔθος στὴν ἀγγλοσαξωνικὴ συνομοσπονδία, ἡ Αἶονα παρέμεινε, μέχρι τὸ 716, τὸ κέντρο ἀντιστάσεως τῶν κελτικῶν παραδόσεων.

Ἡ Μονὴ λεηλατήθηκε ἀπὸ τοὺς Νορ-

μανδούς τὸ 802, ἀλλὰ παρέμεινε, ὡστόσο, ὁ τόπος ἐνταφιασμοῦ τῶν Βασιλέων τῆς Σκωτίας μέχρι τὸν 11ο αἰῶνα.

1. Δὲν πρέπει νὰ συνεχέται μὲ τὸν Ἅγιο Κολομβανὸ τοῦ Λουξέιγ, ἕναν ἄλλο μεγάλο ἱρλανδὸ Ἅγιο († Μνήμη: 23η Νοεμβρίου, βλ. *ἐδῶ*).

2. †573, ἐορτάζει τὴν 29η Νοεμβρίου. Σύμφωνα μὲ μία παράδοσι, ὁ Ὅσιος Κολόμπα εἶχε προκαλέσει τὴν ἐχθρότητα τοῦ Ἰρλανδοῦ Βασιλέως μετὰ ἀπὸ μία διένεξι γιὰ τὴν κατοχὴ ἑνὸς χειρογράφου. Ὁ τελευταῖος ἔβαλε νὰ δολοφονήσουν ἕναν πρίγκηπα, τὸν ὁποῖον ὁ Ὅσιος εἶχε ὑπὸ τὴν προστασία του. Ἀκολούθησε ἐμφύλιος πόλεμος καὶ στὴν μάχη τοῦ Κάλ Ντρεῦμπνυ ὁ Βασιλεὺς ὑπέστη ἦττα, χάρις στὴν προσευχὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἔχασε τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες. Ὁ Ὅσιος Κολόμπα φέρεται νὰ ἐξωρίσθηκε στὴν Σκωτία, ὡς ἐπιτίμιο.

3. Ἀποδίδεται σὲ αὐτὸν ἡ ἴδρυσις τριάντα ἐπτὰ Μονῶν στὴν Ἰρλανδία καὶ τοῦλάχιστον ἐνενήντα Ναῶν καὶ Μονῶν στὴν Σκωτία.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

